

Özet

Uluslararası ilişkilerde paradigma değişikliğini anlayabilmek için İkinci Dünya Savaşı yıllarından günümüze olan süreci ele almak gerekmektedir. Soğuk Savaş dönemindeki nükleer denge, aslında dünyayı yeni bir dünya savaşından koruyan temel unsur olmuştur. Bu tablonun fiilen sona ermesinin ana nedeni, 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin dağılması olmuştur. Bu, gerçek anlamda bir paradigma değişikliği anlamına gelmiştir.

1991 yılından yaklaşık 2020 yılına kadar süren bu dönemde ABD'nin mutlak güç olduğu yeni bir dünya düzeni hâkim olmuştur. Paradigma değişimini tetikleyen iki büyük kırılma yaşanmıştır: 2008 Finans Krizi ve 2020 yılındaki pandemi. Yine bu süreçte, Batı'nın beklediğinin aksine Rusya'nın teslim olmadığı, aksine Putin ile birlikte eski nüfuz alanlarını geri kazanmaya çalıştığı da görülmüştür. Günümüzde ise önce iki kutupluluğa, ardından Çin, Hindistan, Brezilya ve Türkiye gibi ülkelerin sisteme ağırlığını koymasıyla "çok kutuplu" bir dünyaya evrilmeye söz konusudur.

Bugün gelinen noktada dünya; 5G, yapay zekâ, kuantum bilişim ve iklim krizi gibi yeni parametrelerle şekillenmektedir. Yeni paradigma; katı ideolojik ittifaklardan ziyade belirlilik, istikrar ve teknolojik egemenlik üzerine kurulu, çok kutuplu ve pragmatik bir düzene işaret etmektedir.

Uluslararası İlişkilerde Değişen Paradigma

Volkan BOZKIR - E. Büyükelçi, BM 75. Genel Kurulu Başkanı

Uluslararası ilişkilerde paradigma değişikliğini anlayabilmek için İkinci Dünya Savaşı yıllarından günümüze olan süreci ele almak gerekmektedir. İkinci Dünya Savaşı'nın son döneminde, Almanya'nın yenilgisinin kesinleştiği, Japonya'nın savaşının hâlâ devam ettiği sırada, 1945 Şubat'ında çok önemli bir Yalta Konferansı toplanmıştır. Ardından Almanya teslim olmuş, temmuz ayında bu defa Potsdam'da bir toplantı yapılmıştır.

Bu dönem sonrasında dünyada ilk önce iki kutuplu bir güç yapısı oluşmuştur. İki kutuptan biri olan Amerika Birleşik Devletleri (ABD), liberal demokrasi ve kapitalist ekonomik modelin, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) ise komünizm ve merkezi planlamanın lideriydiler. Bazı ülkeler bu iki kutbun yanında yer almak istemedikleri için "Bağlantısızlar Hareketi" şeklinde üçüncü bir rüzgâr ortaya çıkmıştır.

Nükleer denge, aslında dünyayı yeni bir dünya savaşından koruyan temel unsur olmuştur. Bu süreçte korkunç bir yıkıcı güce sahip bombalar geliştirilmiş ve taraflar, bunları kullandıkları takdirde kendilerinin de haritadan silineceğini ve tamamen yok olacaklarını bildikleri için doğrudan savaşa girmekten kaçınmışlardır. Bu, tarihsel açıdan çok kritik bir kırılma noktasıdır. Vekalet savaşları yöntemiyle iki kutup da Vietnam, Kore, Afganistan ve Afrika'daki çeşitli çatışmalara arka plandan destek vermiştir.

Bu süreçte yeni uluslararası kurumlar da inşa edilmiştir. Siyasi sorunları çözmek amacıyla kurulan BM bunlardan en önemlisiydi. Burada, savaşın galiplerinden oluşan beş ülkeye veto hakkı tanınmış; bu yapıda, herhangi bir ülkenin vetosuyla dahi sonraki aşamaya geçilemeyen bir sistem kurgulanmıştır. Ekonomik düzlemde ise Bretton Woods Konferansı ile küresel sistemin çerçevesi çizilmiştir. 1944 yılında Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası kurulmuştur. Ticaretin serbestleşmesi için ise Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması (GATT) hayata geçirilmiştir.

Bu dönemin bir diğer önemli gelişmesi, doların altına endekslenerek uluslararası rezerv para birimi haline gelmesi olmuştur. Böylece dünyadaki hesaplamaların neredeyse tamamı dolar üzerinden yapılmaya başlanmış ve bu gelenek bugüne kadar devam etmiştir. Bu dönemde, savaşı kaybeden eski sömürgeci güçlerin hakimiyetlerinin çözülmeye başladığı da görülmüştür. Eski sömürgecilerden bağımsızlığını kazanan yeni ülkeler ise ekonomik olarak yoksul ve kalkınma arzusunda olan devletlerdi. Kısıtlı imkanlara sahip bu yeni devletler, Dünya Bankası kaynakları ve "Bağlantısızlar Hareketi" gibi arayışlar içinde "Üçüncü Dünya" olarak adlandırdığımız yapıyı oluşturmuşlardır.

Blok içi askeri ittifaklar da bu süreçte kurulmuştur. İlki, 1949 yılında ABD önderliğinde Batı bloğunun askeri gücü olarak kurulan Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) idi. Rusya, başlangıçta buna ticari bir karşılık olan Ekonomik Karşılıklı Yardım Konseyi (COMECON) ile yanıt vermiştir. Ancak NATO'nun askeri gücünün kendi emelleri önünde bir set oluşturduğunu görünce 1955 yılında Varşova Paktı'nı kurarak askeri cevabını vermiştir. Bu denge tablosu, oldukça uzun bir süre boyunca başarılı olmuştur, denilebilir. Savaşın topyekûn bir yıkıma dönüşmesini engellemesi ve sistemin yarattığı tahribatı azaltacak diplomatik hamlelere imkân tanınması, bu başarının temel göstergeleri olmuştur.

Bu tablonun fiilen sona ermesinin ana nedeni, 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin dağılması olmuştur. Bu, gerçek anlamda bir paradigma değişikliği anlamına gelmiştir. İki kutuplu dünyanın ardından SSCB'nin çöküşü, ABD'nin mutlak askeri ve ekonomik üstünlüğü ele geçirmesine yol açmış ve böylece "tek kutuplu" bir dönem başlamıştır. 1991 yılından yaklaşık 2020 yılına kadar süren bu dönemde ABD'nin mutlak güç olduğu yeni bir dünya düzeni hâkim

24 Şubat 2026

olmuştur. Rusya, G7'ye dahil edilerek G8 oluşturulmuş; hatta o dönemde artık NATO'nun misyonunu tamamladığı ve feshedilmesi gerektiği dahi tartışılmıştır. Başında Boris Yeltsin gibi Batı ile temasa açık liderler bulunan Rusya, NATO ile ortaklık noktasına kadar gelmiştir.

Paradigma değişimini tetikleyen iki büyük kırılma yaşanmıştır: 2008 Finans Krizi ve 2020 yılındaki pandemi. Bu süreçler, Batı'nın beklediğinin aksine Rusya'nın teslim olmadığını, aksine Putin ile birlikte eski nüfuz alanlarını geri kazanmaya çalıştığını göstermiştir. Günümüzde ise önce iki kutupluluğa, ardından Çin, Hindistan, Brezilya ve Türkiye gibi ülkelerin sisteme ağırlığını koymasıyla "çok kutuplu" bir dünyaya evrilmiştir.

ABD'nin caydırıcılığına yaslanan NATO ise Rusya-Ukrayna Savaşı'nda ciddi bir acizyet sergilemektedir. Özellikle ABD yönetiminin "Üçüncü Dünya Savaşı riski nedeniyle doğrudan müdahil olmayacağız" beyanı, NATO'nun caydırıcılık zırhında bir çatlak yaratmıştır. Bu noktada Rusya'nın dış politika karakterini iyi analiz etmek gerekir.

Paradigma değişimini tetikleyen en önemli kırılma ise Libya Krizi olmuştur. NATO, BM Güvenlik Konseyi kararıyla aslında bölgede "gözetleme/izleme" misyonuyla hareket etmiştir. Kaddafi'nin devrilmesi ve Libya'nın çöküşüyle sonuçlanan bir sürece evrilmesi, Rusya için bir "aldatılma" duygusu yaratmıştır. Rusya, bu noktada Libya'nın intikamını Suriye'de alarak Batı'nın beklediğinin aksine "kolay teslim alınacak bir aktör" olmadığını kanıtlamıştır.

İkinci kırılma ise Arap Baharı'dır. Bu, aslında bütün dünyanın, belki de Batı dünyasının çok heyecanla karşıladığı bir gelişme olmuştur. Bu ülkelerde demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve özgürlüğün artık hakim olacağı varsayıldı. Ancak gelinen nokta itibarıyla Batı dünyası, eski düzeni ve diktatörlerin dönemini aramaya başladı.

Diğer yandan Çin, iki kutuptan üç kutuplu dünyaya geçişte Asya ülkeleriyle birlikte çok büyük bir rol oynamaktadır. BM Güvenlik Konseyi üyesi olan "Çin", aslında Tayvan'dı. 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti, henüz kurulmamıştı. Tayvan, 1971 yılına kadar BM Güvenlik Konseyi üyesi olarak Çin'in temsilcisi sıfatıyla kalmıştır. Çin'in küresel sistemdeki yükselişi, İkinci Dünya Savaşı sonrası şekillenen güç dengelerinin nasıl kökten değişebileceğinin en somut örneğidir. Çin, kendi kutbunu güçlendirmek adına Afrika ve Asya'da uyguladığı "yardım ve kalkınma karşılığı nüfuz" politikasıyla bugün BM oylamalarında kendi ekseninde hareket eden devasa bir blok yaratmayı başarmıştır.

Artık güç sadece askeri ve ekonomik büyüklükle değil, teknolojik hakimiyetle ölçülmektedir. İki sene öncesine kadar

pek üzerinde durulmayan çipler, bugün telefonlardan otomobillere, silah sistemlerinden uzay araçlarına kadar her şeyin ana merkezi haline gelmiştir. Çin, Tayvan ve küresel tedarik zinciri üzerindeki etkisiyle bu alanda kilit bir oyuncudur. Aynı şekilde geleceğin teknolojisi olarak görülen "değerli madenler savaşı" da ABD, Rusya ve Çin arasında gizli bir rekabet konusu olarak gündemdedir.

Avrupa Birliği (AB), kurulduğu günden bu yana demokrasi, refah ve hukukun üstünlüğü temelinde bir "Amerikan rüyası" alternatifi olarak küresel bir çekim merkezi olmuştur. Ancak AB, bugün yapısal bir krizle karşı karşıyadır. BM sistemindeki coğrafi gruplar (Batı grubu, Doğu bloğu, Asya grubu gibi) arasındaki geçişkenlik ve farklılıklar, Avrupa'nın tek bir blok olarak hareket etmesini güçleştirmektedir. Rusya-Ukrayna Savaşı, Avrupa Birliği (AB) içinde derin bir ayrışmaya yol açmıştır. Bu nedenle Avrupa'nın yeni düzendeki yerini belirlemek için Rusya-Ukrayna Savaşı'nın sonucunu beklemek gerekir. Eğer mevcut durum devam ederse Avrupa, kararsız kalmaya devam edecektir. Ancak ABD ve Rusya arasında bir mutabakat sağlanırsa ve Ukrayna'nın NATO veya AB üyesi olmayacağı kesinleşirse, Avrupa'nın pozisyonu yeniden şekillenecektir.

Diğer taraftan AB'nin Ukrayna'ya yönelik politikaları ile Türkiye'ye uygulanan Kopenhag Kriterleri arasındaki çelişki de dikkat çekicidir. Türkiye'ye yıllarca uygulanan ve karşılanması için büyük emek verilen şartlar, bugün Ukrayna için askıya alınmış görünmektedir. Ukrayna'nın bugün hiçbir altyapı veya serbest piyasa koşulu sağlamadan AB'ye alınması ihtimali, Avrupa'nın mevcut "üyelik" vizyonunun nasıl bir kriz içinde olduğunu göstermektedir. Rusya'nın bu durumu kabul etmesi pek mümkün görünmemektedir. Bütün bu sürecin geleceği, Putin ile Trump arasında yürütülen ve Alaska ile zirve yapan müzakere sürecine bağlı görünmektedir. Ayrıca Çin faktörü de devrededir. Trump eğer bu savaşı çözerse, hem gücünü dünyaya ispatlamış olacak hem de Rusya, Çin'den daha bağımsız hareket edebileceği bir konuma gelecektir.

Türkiye için de 60 yılı aşkın süredir stratejik bir hedef olan bu yapı, günlük yaşamın her hücrelerine dokunan müktesebatıyla benzersiz bir entegrasyon modelidir. Türkiye için Gümrük Birliği, 1980'li yıllarda sadece pamuk, tütün ve fındık ihraç eden bir ekonomiden, günümüzde 18 bin kalem sanayi ürünü ihraç eden dev bir üretim üssüne dönüşmenin anahtarı olmuştur. Siyasi engellere ve "Kopenhag Kriterleri"nin zaman zaman keyfi uygulanmasına rağmen Türkiye, müktesebatını kendi iç reformları (Ankara Kriterleri) ile uyumlu hale getirme çabasını sürdürmüştür.

24 Şubat 2026

Sonuç

Özetle dünya, 1991 sonrası “tek kutuplu” düzenin beklentilerinin aksine yeniden çok kutuplu, ittifakların sorgulandığı ve satranç tahtasının sürekli hareket halinde olduğu bir belirsizlik dönemine girmiştir. Sistemin merkezi olan BM Güvenlik Konseyi, 1945 yılının galip devletlerine tanınan veto hakkı nedeniyle sık sık kilitlenmektedir. Bu yapı, o günün şartlarında kazananların dünyayı dizayn etmesi için kurulmuştu. Bugün ise Almanya, İtalya veya Japonya gibi ülkeler, mevcut küresel güç dengesinde söz sahibi olamadıklarını belirterek reform talep etseler de “bir sonraki savaşı kazanmadığımız sürece statüko değişmez” mantığı ile karşılaşmaktadırlar. BM’nin mevcut haliyle devam etmesinin tek nedeni, yerine ikame edilebilecek daha bütüncül bir yapının kurulmasının imkânsız olmasıdır.

Bugün gelinen noktada dünya; 5G, yapay zekâ, kuantum bilişim ve iklim krizi gibi yeni parametrelerle şekillenmektedir. Yeni paradigma; katı ideolojik ittifaklardan ziyade belirlilik, istikrar ve teknolojik egemenlik üzerine kurulu, çok kutuplu ve pragmatik bir düzene işaret etmektedir. Dolayısıyla bugünkü paradigmada, belki 5-6 sene önce Batı’nın tek önceliği olan insan haklarına saygı, demokrasi, hukuk ve adalet gibi kavramlar artık geri plandadır. Eskiden Avrupa Birliği nezdinde tek kriter Kopenhag siyasi kriterleriydi. Günümüzde bunlar kimsenin umurunda değildir. Öyle bir tablo ortaya çıkmıştır ki Putin, Trump, Meloni ve Macron gibi liderler için yeter ki belirlilik ve istikrar olsun, barışı ve dengeyi sağlayabilsinler. Bu noktaya gelinmiştir. Yeni paradigma da budur.

Başkan Trump’ın BM dahil tüm kurumları ve değerleri hedef almasının temel nedeni, daha önce sahip olmadığı bir güce ve bu fikirlerine uyum sağlayacak bir kadroya sahip olmasıdır. Trump’ın hamlelerinin de aslında bir mantıksal sekansı vardır. Başarılı olursa bu yöntem devam edecek, başarısız olursa zaten demokratik sistem kendi içinde bir çözüm bulacaktır. BM üzerindeki baskı ise aslında kurumun hantallığını kırmak ve kendini yenilemesini sağlamak için yararlı olabilir. Trump’ın önerdiği “Barış Kurulu” gibi yeni yapılar, BM’nin hantallığına bir cevap niteliğindedir.

Türkiye, dünya siyasetinde çok önemli bir ülke haline gelmiştir. Dünyadaki en önemli 10 sorundan belki de 7-8 tanesi Türkiye’nin doğrudan siyasi katkısı olmadan çözülemeyecek duruma gelmiştir. Türkiye, artık “bensiz olmaz” diyerek değil, bizzat en önemli sorunlarda araya girerek güvenilen ve sözü dinlenen bir aktör olarak masada yer almaktadır. Askeri ve ekonomik güç olarak da çok kritik bir noktada olan Türkiye’nin savunma sanayi alanında katettiği mesafe inanılmazdır. Ekonomik olarak da Türkiye, başka bir ülkenin başına gelse çoktan iflas bayrağını çekecek deprem,

pandemi ve bölgesel savaşlar gibi süreçlerden alınımın akıyla çıkmıştır. Arkasında 700 yıllık bir tarih ve inanılmaz çalışkan bir millet vardır. Türkiye’nin her şehrinde, sokağında muazzam bir hareketlilik görülmektedir. Genç ve çok iyi yetişmiş nüfus, siyasi istikrar ve Türk Hava Yolları’nın dünyanın her yerine uzanan ağıyla Türkiye, bugün küresel sistemin vazgeçilmez bir parçasıdır.

24 Şubat 2026**Yazar Hakkında**

Volkan BOZKIR - E. Büyükelçi, BM 75. Genel Kurulu Başkanı

1971 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuştur. Mezun olduktan sonra Dışişleri Bakanlığı'na intisap etmiştir. 39 yıllık Dışişleri Bakanlığı kariyeri boyunca; yurtdışında Stuttgart Başkonsolosluğu Muavin Konsolosu, Bağdat Büyükelçiliği Başkâtibi, OECD Daimi Temsilciliği Müsteşarı, New York Başkonsolosu, Bükreş Büyükelçisi, AB nezdinde TC Daimi Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ülkemizde ise Dışişleri Bakanlığı'nın çeşitli kademeleri yanında, Başbakan Turgut Özal'ın Dışişleri Danışmanlığı, Cumhurbaşkanları Turgut Özal ve Süleyman Demirel'in Özel Kalem Müdürlüğü ve Dışişleri Başdanışmanlığı görevlerinin yanı sıra AB Genel Sekreter Yardımcılığı, Dışişleri Bakanlığı AB'den Sorumlu Müsteşar Yardımcılığı ve AB Genel Sekreterliği görevlerinde bulunmuştur.

Büyükelçi Volkan Bozkır, 2011 yılında ilk defa İstanbul'dan milletvekili seçilmiştir. TBMM'de 24., 25., 26. ve 27. Dönem milletvekili olarak yer almıştır. Bu dönemler zarfında Dışişleri Komisyonu Başkanlığı, Türkiye-ABD Parlamentolar Arası Dostluk Grubu Başkanlığı, Türk-Rus Sivil Forumu Eş Başkanlığı ve Türkiye-Avustralya Parlamentolar Arası Dostluk Grubu Eş Başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. Ağustos 2014'te Avrupa Birliği Bakanı ve Başmüzakereci olarak atanmış ve Haziran 2016'ya kadar görevde kalmıştır. Büyükelçi Volkan Bozkır, Haziran 2020'de Birleşmiş Milletler 75. Genel Kurulu Başkanlığı'na seçilmiştir. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na başkanlık eden ilk Türk vatandaşdır. Romanya Ulusal Liyakat Madalyası, "Şövalye" düzeyinde "İtalya Liyakat Nişanı", "Azerbaycan Cumhuriyeti Diplomatik Hizmet Kurumları'nın 100. Yıl Dönümü Madalyası" ve "Hilal-i Pakistan Nişanı" hamilidir.

Türk Diploması Tarihi - II

Her ne kadar kavram olarak yakın dönemde kullanılmaya başlanmış olsa da diploması tarihin her devrinde toplumlar ve devletler arasında sorunların çözümünde önemli rol oynamış ve diplomasının yetersiz kaldığı durumlarda savaşlar sorunların temel çözüm mekanizması haline gelmiştir. Ulus devlet yapısının yaygınlaşması ve uluslararası ilişkilerde ulus devletlerin temel aktör olmasından sonra ise diploması uluslararası ilişkilerin düzenlenmesinde temel unsur haline gelmiştir.

Devletler arasındaki sorunların çözümünde karar vericilere temel verileri ortaya koyan diplomatlar çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Uluslararası ilişkilere yönelik konularda ve sorunların çözülmesinde kamuoyuna yansayanlar kadar kamuoyuna yansımayan bir çok gelişmede diplomatların önemli etkileri olmuş hatta son dakikada diplomatlar tarafından ortaya konulan öneriler ile savaşlar bile önlenmiştir. Fakat bunların bir kısmı hatıratlarda yer alırken, önemli bir kısmı sürece damga vuran isimler ile birlikte yok olup gitmektedir.

Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülen Türk Diploması Tarihi projesi ile Türk Diploması tarihine ışık tutulması hedeflenmektedir. Başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görev yapmış emekli diplomatlar, askeri personel ve devlet adamlarının konuk olarak katıldığı programlarda, Türk Dış politikasının karar süreci, geçmişte alınmış önemli kararların arkasında yatan gerçekler, uluslararası gelişmelerin basına yansımamış bölümleri gibi konuların ele alınması ve Türk Diploması Tarihi konusundaki önemli konularda tarihe not düşülmesi amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

24 Şubat 2026**Prof. Dr. Hasan Ali KARASAR**

Prof. Dr. Hasan Ali Karasar halen Kapadokya Üniversitesi rektörü ve Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünün öğretim üyesidir. Daha önce Atılım Üniversitesi (2013-2017) ve Bilkent Üniversitesi (2003-2013) Uluslararası İlişkiler Bölümlerinde çalışmış, Merkezi Asya ve Avrasya ağırlıklı dersler vermiştir. Kuruluşundan itibaren Bilkent Rusya Araştırmaları Merkezi Genel Sekreterliğini yapmıştır. (2005-2013) Ayrıca Ankara merkezli düşünce kuruluşu Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin Orta Asya masası başkanlığını yürütmüştür. (2003-2005) 1996 yılından bu yana düzenli olarak AGİT seçim misyonları çerçevesinde Avrasya'da demokratikleşme ve seçim süreçlerini takip etmiştir. Avrasya ve Merkezi Asya tarihi, politikaları konularında başta Türkiye olmak üzere, Rusya Federasyonu, Kazakistan, Özbekistan, Macaristan, Japonya ve ABD'de arşiv çalışmalarında bulunmuştur. 1990'lı yılların başından itibaren çalışmalarını Merkezi Asya'nın tarihi, siyaseti, etnik ve dini meseleleri konuları ve Türk-Rus ilişkileri ekseninde sürdüren Karasar, Central Asian Survey, Europe Asia Studies ve Cornucopia gibi çeşitli dergilerde araştırmalarını yayınlamıştır. Eski Sovyet Merkezi Asya'sı, Kafkasya ve İdil-Ural bölgelerinde saha tecrübeleri bulunan Karasar, İngilizce ve Rusça bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAY) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışma-

larını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.